

MUTATÓ

Kiadja a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület
V. évfolyam 1. szám – 2013.

Halál az Élet előtt

A születésről mindenkinek van saját élménye. Csak legfeljebb nem emlékszik rá.

Azt gondoljuk, hogy az anyuka kivétezett joga az ismétlés: ő újra átélheti, „felidézheti” ezt a legeslegelső színrelépést. Habár egy másik szereplő szemszögéből. Egy gyermek megszületéséhez egy férfiember közreműködése elengedhetetlen, de a megszületéshez már nem feltétlenül szükséges. Általában passzív szemlélő ő ilyenkor, olykor csak zavaró tényező; maximum pszichológiailag befolyásolja a kimenetet. A folyamatét és a gyermekét egyben. A világ rendje – a bűneset óta –, hogy a fájdalom elkerülhetetlen egy emberke világra jövetelével kapcsolatban. A csecsemő megszületik az anyját. Mindkettőnek meg van a maga baja, mindkettő küzd. Egymást szenvedtetik meg a pozitív végkifejlet, majd egy kis béke és nyugalom érdekében (ez később is jellemző lesz a viszonyukra). A férfi tényleg teljesen kizáródik ebből a család teremtő eseményből. A születést nagyon gyakran használjuk szimbolikusan is: valami terv, feladat, munka, épület, műalkotás létrejöttét is születésnek nevezi a köznyelv. A születés átvitt érte-

leben történő megvalósítása már a férfiak sajátja is lehet. Milyen érdekes, hogy ehhez is tartozik némi fájdalom, küszködés. Még egy apró tervnek a megvalósítása is járhat némi kínlódással. Egy művészeti alkotás létrejöttét hosszas vajúdás előzi meg.

Tehát a születés elengedhetetlen kelléke a szenvedés. És van-e nagyobb szenvedés a halálnál?

Magától értetődik, hogy a születés az élet kezdete. Jézus azonban olyan élet-ről beszél, amely a halál után kezdődik: az életnek a meghalás a feltétele. Elmúlás, lezárás, megtagadás, lemondás szükségessége szerepel ezekben az idézetekben:

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztyét minden nap, és úgy kövessen.” (Lk. 9, 23.) „Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét énértem és

az evangéliumért, megtalálja azt. (Mk. 8, 31-37.) „Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz a mennyben; és gyere, kövess engem.” (Mt. 19,21.)

„Mit kell önmagamban megölni? Mi-

ért kéne az élet szépségeitől megválnom? Miért erőlteti ezt mindig Jézus?” – kérdezheti egy átlagos Eu-s állampolgár. Fogjuk fel inkább tanácsnak a Mester szavait. Ez nem kötelező, csak ajánlott. Választás kérdése. Ahogy a mindennapok tevékenységeivel kapcsolatosan is döntéseket kell hoznunk: mit egyek reggelire, mivel menjek a munkába, iskolába, mit vegyek fel. Ezek a döntések mind befolyásolják a napom hátralevő részét; a közérzetemet, a munkám hatékonyságát. Ha tudom, hogy egy bizonyos étel rossz hatással van rám, pl. tejérzékeny vagyok, akkor a reggel bevitt csekély mennyiségű laktóz miatt is egész nap használhatatlan leszek. Ha megtagadom magamtól a tejterméket, bár ez áldozatnak is felfogható, ugyanakkor hasznos cselekedet lesz a számomra. Ha valamiről eleve tudod, hogy rossz a számodra, akkor arról mondjál le! Ez az üzenet lényege és különösen lelki dolgokra vonatkozik. Tehát, jó ha tudatosítod mik azok a témák, melyek tönkre tehetik a napodat, az egész hetedet vagy az életedet.

“Bizony, bizony mondom néktek, ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.” (János 12,23-24.)

Jézus itt még konkrétabb: „ha ... el nem hal, csak egymaga marad”. Hiszen ugyanezt teszi a szülő is. Eldönti, hogy gyermeket szeretne: már nemcsak ön-magának élne, hanem egy új embert vezetne be ebbe a világba. Egy anya és egy apa megszűnik a saját eddigi mivoltában és immár szülőként élnek tovább, életük jelentős részét a gyermek felnevelésével töltik.

Képek az oldalon: Marton Tamás

Victor István, református lelkész és neje tizenhét gyermeket hozott a világra és neveltek fel. Miről mondtak le? Nehéz felsorolni. Ha számszakilag nézzük: az anya összesen majdnem tizenhárom évig volt állapotos. Milyen gyümölcsök termettek ebben a családban? Ezek a gyermekek orvosok, mérnökök, tanárok, lelkészek lettek. Áldás a szülőknek, a családnak az országnak, Istennek. Persze nem kell tizenhét gyermek, hogy átéljük a szülői lemondás nehézségét. Valakinek egy gyermek felnevelése is éppen elég.

A születés önmegtagadással, önmeghalatással jár. Ezzel kezdődik. Bősséggel és áldással folytatódik. Isten ebben jó példával járt előttünk.

ska

Szület és...

Azt hiszem, szerencsésnek mondhatom magam olyan szempontból, hogy jelen lehettem néhány születésnél. Az egyik saját gyermekemé volt, mely folyamatnak elejétől részese vagyok és „utó-hatásában” élek. Igaz, hogy egy új élet keletkezése nagyjából ismertnek tekinthető, a születés aktusa mégis egyfajta csoda, a teremtés megisméltődése. Nehéz lenne elkerülni egyfajta áhítatos hangulatot, biztosan nem is kell. Kevés ilyen élmény van általában az ember életében – legalábbis az enyémben elég ritka.

Ám attól, hogy egy csodának lehetünk részesei, még nem könnyű a helyzet. Ezek a csodák nem fájdalommentesek, ragyogó tiszták, idilliek. „Vérben és mocskokban” születünk, és ezzel együtt csodálatos. Egyszerre természetes és természetfeletti.

Akár általánosíthatunk is, úgy-hogy én most ezt teszem, nézzük ezt tágabban. Minden születés tekinthető teremtésnek és mint ilyen csodának, de minimum csodálatosnak. És gyermekeken kívül annyi minden születik. Például gondolatok – olykor szinte a semmiből, vagy gyakrabban sok töprengés után. Van elő- és utóéletük, de a megszületésük felemelő érzés, hiszen a befektetett munka, ráfordított idő ellenére sem magától értetődő vagy elvárható a megjelenésük. Van némi ajándék jellegük. Avagy példánk lehet egy mosoly is, mely megszületésekor a

Kép: Marton Tamás

legszebb, és általában kérész életű jószág. A csodát nem az időtartama, fennállása, stabilitása teszi csodálatossá. Ugyan ki venné semmibe a pillanatnyi csodákat?! És szerencsére sok ilyen van!

Igazi születések ezek, talán a saját születésünk kistestvérei. Ahogy akkor csodálkoztunk a világra – még emlékszem azokra a szemekre, már persze nem a sajátomra –, úgy tehetjük most is. Hisz a világunk tele van csodákkal és mint újszülött csecsemők belekóstolhatunk abba, ahogy a szemünk előtt vagy akár bennünk, általunk születnek csodálatos dolgok. Megtapasztalhatjuk, hogy ez egy dinamikus, folyamatosan születő világ, amiben mi aktívan ámulhatunk.

mis

Amikor család születik

„Gyógyító Hajnal”, vagyis Farkas Hajnalka, csoportvezető védőnő Törökbálinton. Idén lesz 10 éve, hogy a szakmában van, körzeti és iskolavédőnő is egyben. Vele kapcsolatosan az első érzésem az volt: ez az ember pont azzal foglalkozik, amire a Jóisten megteremtette. Szerintem ezt önmagában elérni külön adomány, de ehhez hozzájárul még Hajni nyitott, mosolygós személyisége. A következőkben egy „szakmabelit” hallhatunk arról beszélni, milyen is a születés. És milyenek leszünk, ha megszületünk. Ma. Itt. Magyarországon.

Igazi budapesti belvárosi lány vagyok, aki lassan kijebb költözött, egészen Óbudáig, ahol állatokat tart és kertet művel. Már általános iskola után eldöntöttem, hogy az egészségügy lesz az én pályám, az ápolónő végzettség megszerzése után fogászati asszisztensi és dentálhigiénikusi képesítést szereztem. De itt nem álltam meg, irány az egészségügyi főiskola, ott is a védőnő szak. Akkor még nem igazán voltam tisztában azzal, hogy mi is ez a szakma, úgyhogy az igazi hivatástudatot a munkám gyakorlása közben szereztem.

Három és fél éve vagyok férjnél és jelenleg első babánkat várom, nagy szeretettel. Imádok olvasni, sétálni, autózni – ez utóbbit fiús módon, a magam fiús valójában.

Városiként először nagyon furcsa volt egy faluban – mert Törökbálint még sok ottainak is inkább „falu” – dolgozni védőnőként, de lassanként rájöttem, hogy ez a munka itt tud csak igazán kiteljesedni, velem együtt. Itt sokkal családiasabb a légkör, sokkal nyitottabbak az emberek. Évek alatt szerettem meg igazán a munkámat és fejlődtem én magam is a szülők, gondozott családok által.

Mit csinál egy védőnő?

A védőnő munkája nagyon összetett. Hol is kezdjem? Olyan, mint a tyúk meg a tojás esete...

Kezdem az iskolavédőnőségnél, hiszen, ha úgy vesszük itt még a várandósság, családalapítás előtt találkozunk a kislányokkal, kisfiúkkal. Rendszeresen tartok neki különféle témákban órákat (fogápolás, egészséges táplálkozás, szexuális felvilágosítás, abortusz prevenció), így közel kerülök a gyerekekhez és a legkülönbözőbb problémáikkal, kérdéseikkel meg mernek keresni. Ez egy biztos alapot ad nekik, úgy gondolom, hogy mire is „jó” a védőnő, mi mindenben lehet a tanácsát kérni. Én csak általános iskolásokkal foglalkozom, de a középiskolákban is van védőnői ellátás, így ott tovább foglalkozunk a fiatalsággal, akikből előbb-utóbb szülők lesznek. Rendelői körülmények között találkozunk velük ismét, amikor a fiatal nőből várandós anyuka lesz. Innentől szorosabbá válik a kapcsolat, tanácsokat adunk, felvilágosítunk, otthon is meglátogatjuk az újdonsült családot és később pl. tippeket adunk arra, miket vegyenek a babának, hová helyezték el a kiságyat stb.

A baba megszületése után az első hat hétben hetente, vagy szükség szerint sűrűbben megyünk meglátogatni a kismamát és újszülöttjét, azután ez egyre ritkul havi, majd kéthavi látogatásokra.

Közben adott időközökben ún. státusz-vizsgálatokat végzünk, mellyel felmérhető egy kisbaba testi, szellemi, érzékszervi és mentális fejlődése. Én ezeket nagyon hasznosnak találom, bár lehet, hogy némely szülőnek haszontalannak tűnhet, ha megfelelően fejlődik a gyermeke. Volt azonban olyan esetem, ahol pontosan rá tudtam mutatni a súlygörbén, hogy a tehéntej bevezetése óta állt meg a gyermek súlyfejlődése, tehát valószínűleg nem szívódik fel, nem emészt meg megfelelően.

Később tanácsokat adunk a mindennapi kisgyermekes élet kérdéseivel, a táplálással, a betegségek, láz kezelésével, a fejlesztő játékok kérdéskörével és ezermillió dologgal kapcsolatban. Úgy érzem hálásak a gondozottaim ezért az odaadásért és nincs annál kellemesebb és egyben szomorúbb dolog, mint amikor egy gondozott úgy búcsúzik tőlem pl. költözés miatt, hogy nagyon fogok neki hiányozni, de – sajnos – területi ellátási kötelezettségünk lévén és nem mehetek az elköltözöttek után. Nem is tudnám kivitelezni.

Milyen szerepet tölt be a születés egy védőnő munkájában? Életében?

A születés központi kérdés a munkámban. Mondhatnám, hogy így van folyamatos munkám, hiszen baba nélkül nem lenne szükség védőnőre sem. De ennél jóval több asszisztálni abban, hogy új család szülessen a kisbaba születésével.

Egyre több az olyan család ahol nincsenek nagyszülők, vagy nagyon messze laknak, és nincs aki segítsen az elején a kismamának, kispapának. Van, hogy egyedüli olyan segítő vagyok a környezetükben, akire számíthatnak, akitől tanácsot kérhetnek.

Szerinted mi születik, ha gyerek születik?

Szerintem család születik, hiszen minden élőlény hat egymásra, és egy baba születése – jó esetben – egy nagyon várt folyamat. Újra kell rendeznie mindenkinek a családi szerepeit, hiszen nőből, feleségből anyává, férfiből, férjből apává kell lennie a szülőknek. Ez nem megy egyik pillanatról a másikra. Idő és türelem kell hozzá.

Mikor jó egy „megszületés”?

Akkor, ha előtte az anyuka tudatosan felkészül, megfelelő hozzáállással, arra, hogy mi fog történni, hogy ami történik az elkerülhetetlen, de egyben egy csodálatos dolog is. Sok minden tudja sajnos mai világunkban és egészségügyi rendszerünkben kedvét szegni a szülő anyukáknak, pároknak, de meg kell próbálni ettől függetlenedni és csak a születendő babára koncentrálni. Szerencsére nagyon sok gondozott kismamám pozitív élményekkel jön haza a kórházból, mert segítették őket a szülés alatt és a babát is hamar kézbe kaphatták. Ez egy nagyon fontos dolog, hiszen ekkor ténylegesen oldódik mindkettejükben egy csomó fájdalom, félelem.

Te hogy látod, milyen ma Magyarországon megszületni?

Nemrég olvastam, hogy ma nem éri meg magyarnak születni, mert az életkörülmények, a gazdasági viszonyok stb. alapján 80 országból a 46. helyre sorolnak minket az Economist Intelligence Unit egyik friss felmérése szerint. Nem túl rózsásan hangzik, de valahogy én is ezt látom. Rengeteg korombeli barátom, ismerősöm költözött már el a megélhetési problémák miatt Németországba, Angliába, Hollandiába. Megértem őket, és lehet, hogy velem van a baj, hogy máshol nem tudom elképzelni az életem?! Az iskolavédőnői munkám kapcsán is látom, hogy a mai gyerekek már másképp gon-

dolgodnak, mint akár a mai 30-40 évesek. Nekik a technika, az internet határtalanságot adott a kezükbe, ezért nem is esnek kétségbe attól, hogy szétnézzenek a nagyvilágban és ott maradjanak, ahol jobbak a körülményeik... sajnos, még hibáztatni sem tudom érte őket.

Felkapott téma és én is szívesen rákérdezek a születésszám változására. Csökkenünk? Növényünk? Szerinted miért? Hat-e ez, és ha igen, hogyan hat ez a szám a mi életünkre?

2012 első felében a KSH adatai alapján több baba született, mint az eddigi években – de sajnos a halálozások száma is nőtt, így továbbra is fogy a magyar. Az éves védőnői jelentéseinkből mi is tudjuk, hogy a születésszám Törökbálint viszonylatában is egyre csökken, pedig mi egy szerencsés város voltunk az urbanizáció és az agglomeráció miatt. Sok volt a fiatal,

gyermeket tervező beköltöző család, de lassan megtelik a terület. Amit viszont üdvösnek látok, hogy szinte egyik család sem áll meg egy gyerkőcnél, sokan vállalnak harmadik, negyedik gyermeket is akár. Van, aki simán megengedheti magának anyagilag, hogy ennyi gyermeket eltartson és felneveljen a legjobb körülmények között, de olyat is ismerek, aki azért vállalja be a harmadik gyermeket is, mert hárommal már jóval több támogatást igénybe vehet majd, mint kettővel. Így könnyebb lesz –kezdetben- az eltartásuk, de, hogy iskoláztatni, támogatni a későbbiekben pl. hogyan tudja majd őket, ezt nem tudhatom. Nem akarok nagy közhelyeket pufogatni, de úgy vélem, hogy aki 20-30 év múlva menne nyugdíjba, annak keserves évek következhetnek, mert a népességszám fogyásával és azzal, hogy nem tudunk félretenni szinte semmit nyugdíj-előtakarékosságra, azzal nem fogjuk tudni biztosítani a saját megélhetésünket, akkor, amikor majd nem dolgozunk.

Te mit látsz abból, a hit átszövi-e manapság a születés körüli történeteket?

Tudom-látom ki hívó – ki nem, ki utal rá, hogy rendszeresen misére jár a picurral együtt, már egészen a kezdetektől. A keresztelek tényét sokan csak említeni szokták, hogy megtörtént. Én a magam részéről nem keresem se ezt, se azt az oldalt – értsd úgy, hogy megpróbálok független maradni hitbeli kérdésekben, mert úgy gondolom, hogy – a munkám mibenléte miatt is – ez a helyes hozzáállás.

Muszáj megkérdezni: nekem a születés és a halál egy töről fakad. Mindkettő ugyanolyan hangsúlyos az életben. Mit lát egy védőnő ebből?

Valahol én is úgy gondolom, hogy felváltják egymást a holtak és a megszületők. Mi, védőnők a születendővel vagyunk közelebbi kapcsolatban, de látogatásaink során, főleg a hagyományos, együtt lakó többgenerációs családoknál találkozunk a nagyszülők, de sajnos egyre gyakrabban a fiatal szülők, általában az apukák korai halálával, ahol sokszor segíteni kell a szülőknek a gyász kezelésében, feldolgozásában. És abban, hogy mindezt hogyan közvetítsék a kis gyermekek felé, elvigyék-e őket pl. a temetésre stb. Nehéz feladat ez is, de mivel az életünk része, ebben is segíteni igyekszem a szülőknek.

Legszebb történeted a születéssel kapcsolatosan?

Az az eset, amikor végzős védőnőként gyakorlaton voltam egyik osztálytársammal a MÁV kórház szülészeten és „betereltek” bennünket is egy szülésre.

Nem kellett tevékenyen részt vennünk, csak figyelni, hogy mi történik.

„Rettegve” álltunk a szoba sarkában, emlékszem. Az apuka, aki velünk együtt toporgott a szobában, rendkívül lelkesen szorongatta a szülő anyuka kezét és bátorította őt. Nagyon megható volt.

Végigizgultuk – visszaemlékezve – az amúgy teljesen gyors és komplikációmentes szülést.

Hatalmas boldogság volt számunkra is, amikor kibújt a baba feje, és amikor felsírt. Az apuka vághatta el a köldökszínőrt, ez számára is meghatározó pillanat volt. Meglepődött a felkínált feladaton, de kapva-kapott rajta. Majd ő kaphatta először kezébe a bebugyolált babát. Rettentő nagy boldogság sugárzott az arcáról, még nekünk is megmutatta közelről a picit, pedig mi csak „betolakodóknak” számítottunk ebben a meghitt közegben. Pár könnycsepp nem tagadom az én szememben is összegyűlt ezekben a pillanatokban.

Akkor és ott határoztam el, hogy nem tudom mikor, kitől-kinek fogok gyermeket szülni, de az biztosan apás szülés lesz, mert én is át szeretném élni ezt az intim családdá válási pillanatot.

zsófi

Születés

Kilenc hosszú hónap,
S végre itt a csoda.
Nagy sírással szólal:
Figyeljünk már oda!
Anyja kézbe fogja,
S megnézi az apa.
Derül a kis pofa,
S vinnék is már haza...

ZOZO

Impresszum:

Kiadja: a Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület

Főszerkesztő: Szikora István

További munkatársak: Kapi-Szabó Zsófia, Kovács Dávid, Sági Zoltán,

Szikora Mihály, Szikora Mihályné

Képek: Marton Tamás, Szikora Mihály és további forrás-személyek :)

Honlap: www.kie.hu/bekescsaba/mutato

Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 11.

Áhítat a Mutatóba...

2013.02.26. zs <zs@gm.com> írta:

Nem felejtettem el, hogy én voltam megbízva áhítat írásával Mutatóba. Mióta elvállaltam ezen gondolkozom, lassan három hete. Ma töröltem ki a harmadik verziómat. Nem tudok "születés" témában áhítatot írni. Nem megy. Nem volt igaz, amit írtam. Későn szólok. Ezzel tudunk még kezdeni valamit?
Nagyon sajnálom.
zs

2013.02.27. m <m@op.com> írta:

Enyhítő körülmény lenne, ha átfutnád az alábbi "áhítatot" :) Mondjuk én nem tudok áhítatot írni, meg nem is akarok, de valami ilyesmit összeütöttem. Nem biztos, hogy megüti a mércét, meg jó-e, de van egy kis áhítatos jellege. Ez is valami.

Szóval nagyban érdekelne a véleményed, bátran nyúlj bele ha gondold.

Kösz

m

- - -

Kezdetben...

Minden a kezdettel kezdődik. Na ja, de mivel kezdődik a kezdet? Oké, hogy minden össze-vissza mozog és hat egymásra. A newtoni golyók lökdösik egymást, átadják a lendületüket. Node hogy jött az első mozgás?

Kell egy első mozgató. Vagy nem?

A kezdődéseknek mindig van előzménye. A mozgást valami átadja, vagy létrehozza. Az átadott mozgás egy másik mozgásból ered. Az önálló megismokból, motorokból, valamilyen más hatásból. Hol is kezdődik akkor a mozgás? A megevett kiflinél, a tankolt üzemanyagnál? Pedig kétségtelen, hogy a mozgás valamikor születik, az a mozgás attól addig tart. Vagy hasonló a helyzet a gondolatokkal. Az új gondolatok gyakran komoly előkészítéssel indulnak, kellenek hozzá a tények, összefüggések, némi gyakorlat sem árt - „óriások vállain állunk”. De a kisebb gondolataink is a hangulat, a minket ért hatások, aktuális állapotuk befolyása alatt vannak, akár a szükségleteink is meghatározhatják (pl. éhesen az éhségünkre gondolunk).

Az érzéseink sem járnak jobban, szintúgy meghatározzák a korábbi emlékeink, érzékszervi benyomásaink, helyzetünk, társaságunk, fizikai állapotunk és még oly sok minden. Pedig néha hirtelen támadnak érzéseink, vagy valami előhív bennünk egy akár igen markáns emóciót.

Mi a helyzet hát a születéssel, mi is a kezdet? Amikor lesz valami, ami addig nem volt. Lehet, hogy formálódott, alakult, előkészült, de a születéskor jelenik meg a maga valóságában.

Mint a világ teremtése. Lehet, hogy sokdimenziós buborékként indult, mintegy a semmiből. De egyszer csak lett. Ahogy kezdetben volt az Ige is. A kezdet előtt is volt valami, de akkor is az új dolog születésével valami más kezdődött. Akár egészen más, akár egy világ. Akár egy új élet. Egy gondolat, egy cselekedet - annyi minden születik!

És a születés mindig csoda. Nem azért, mert természetellenes vagy természetfeletti. Ilyen értelemben is lehet csoda, de nem feltétlenül. Nem minden születés egyszerű és lineáris folyamat. Nagyon sok a véletlen, a veszély, attól ha egy születés nem természetfeletti még nem lesz természetes. Hány „terméketlen” óra (nap, év) előzi meg egy nagy gondolat megszületését. És hány gondolat nem születik meg. Vagy hány érzés, cselekedet, döntés. És sok élet is, nem úgy, nem akkor, vagy valamiért egyszerűen nem. Rengeteg oka lehet a meg nem születésnek, így hát a születés ritka és örömteli dolog. A menny és a föld teremtménye örömteli. Mikor az Ige által lesz a világ, az csoda. Ahogy a testté létele is. A kis születésekben a nagy születések is jelen vannak, egy töről fakadnak. Jó ha láthatjuk és észre is vesszük ezt a dicsőséget.

2013.02.28. zs <zs@gm.com> írta:

A gondolataiddal egyetérték.

Én nem tudtam a magamét összerendezni.

Előjött bennem is a "mi volt előbb"kérdése. Erről mindig a kvantumfizikusok jutnak eszembe, akik addig boncolták a világot, hogy a neutronok alkotórészeinél, a húrok rezgéseinél rájöttek, hogy a Semmit kutatják. Ott találták meg Istent :)

És rengeteget gondolkoztam azon, milyen egyértelműnek vesszük a születést. Bárminek a megszületését. Pedig éppen hogy az nem egyértelmű. Az elmúlás, a halál sokkal logikusabb. Igen, a születés csoda. Az, hogy valami működik, csoda. És egyszerűen képesek vagyunk elfeledkezni arról, hogy csodák között élünk. Hogy az életünk csodálatos.

És éppen ezért születni nehéz, meghalni pofon egyszerű. Megszülni nehéz, megölni egy pillanat. Amikor kultúrajánlót kerestem ebbe az újság-számba rájöttem, hogy nem szól pl. film a "születés"ről. Azért nem, mert az egy túl hosszú folyamat. Nincs annyi idő a filmben, hogy valami konkrétan megszülessen. Átvitt értelemben persze születik valami. Mindig. De az nagyon sokszor megmagyarázhatatlan. Csodálatos :) Viszont milyen sokan meghalnak a filmekben! :)

Ez a véleményem. Segített?

zs

És még nincs vége! Szólj hozzá Te is a
www.kie.hu/bekescsaba/mutato
oldalon! A régebbi számok alatt, a lap alja felé
van erre lehetőség :)

Szélrózsa-érzés

A Szélrózsa, evangélikus ifjúsági találkozót kétevente nyáron rendezik meg mindig más helyszínen. Nehéz is ezt a hosszú időt kivárni, míg újra összefuthatsz egy-egy régi baráttal, akivel a távolság és az idő miatt csak ilyenkor láthatsz. És akkor jön egy kiváló alkalom, hiszen megint utótalálkozó, amikor felidézheted az előző nyár élményeit, és mellé megint csak kapsz egy kis útravalót!

Így volt ez február közepén, amikor Budapesten két helyszínen „szélrózsázhattak” azok, akik erre áldozták hétvégéjüket. Péntek este a Rózsák terén Mesterházy Balázs Taizé-áhitatát hallhattuk természetesen több énekkel a résztvevők is bekapcsolódhattak. Az alkalom egy kisebb tornateremben volt ugyan, de a hangulatos gyertya és a megfelelő ráhangolódás kivételes összhangot adott. Az este másik csúcspontja a békéscsabai srácokból álló Anonimouse koncertje volt. Napjaink slágerei mellett igazi klasszikusok is helyet kaptak a koncerten.

A Szélrózsa-érzés szombaton keríthetett hatalmába mindenkit, hiszen az ország számos pontjáról érkeztek a fasori gimnázium épületébe. A nap kezdetén a teológusok zenekara közös éneklésre biztatott, majd Ócsai Zoltán pécsi lelkész tartott áhítatot, amelynek témája a túlcsoordulás volt, ahogyan az utótalálkozó főgondolata is. „Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj” Erre az igére alapozta az alkalmat, ráadásul a lelkész számos személyes példával színesítette a kezdést. A délelőtti folyamán aztán több workshopon lehetett részt venni: az egyiken Nyáry Krisztiánnal beszélgetett Laborczy Dóra, egy másikon különleges társasjátékok világába kalauzolta el az érdeklődőket Szunyoghy Zsolt, de volt Láthatatlan Színház, U2-szoba, nosztalgiaszoba és Lehetőségek Piaca is. A folytatásban Püspökdesszertet is el lehetett fogyasztani az egyházi vezetőkkel, és közben mindenféle aktuális témákról faggatták őket a fiatalok. A Szélrózsa természetesen nem Szélrózsa KIE-kávéház nélkül. Itt a finom kávé és tea mellett Kubiszyn Viktor beszélt Drognaplójáról. Az ebédszünet után a Szélrózsa Band zenélt, majd Kövesdi

Miklós stand-upos poénjai varázsoltak még jobb kedvet a jelenlévőknek.

Az utótalálkozó fiataljai Mesterházy Balázs úti áldásával és azzal a megnyugtató gondolattal indulhattak útnak, hogy a „Szélrózsa-érzés” újra elfogott, és már nem kell sokat várni az újabb alkalomra!

davide

Nyomkereső 2. évad

"Február 16-án szombaton elkezdtük második évadunkat a békéscsabai Nyomkeresőben, ahol folytatjuk a Kötés-Kötődés témát. Sámson történetét dolgoztuk fel: Kötés mint kiszolgáltatás címmel. Ismét vendégeink voltak a szentesi KIE csoport fiataljai, és elkezdtük a közös munkát a helyi Evangélikus Gimnázium diákjaival is, mind közösségi szolgálati lehetőségként, mind a nyári táborra készülve, amikor terveink szerint norvég cserkész fiatalokkal töltünk el egy hetet Békéscsabán és a Sóvárban.

Addig is várunk minden éppen felénk járó érdeklődőt: Benneteket a Nyomkereső foglalkozásain (is), május elején pedig Nyomkereső hétvégét tervezünk!

A júniusi záró alkalom a tavalyihoz hasonlóan helyi csoportunk évadzárója és Alföldi KIE nap lesz egyben, melyre a helyi evangélikus gyülekezettel együtt készülünk ismét, s reméljük, több csoportból és munkaágból is érkeztek majd."

Pótszilveszter a rendhagyó klubban

Január 26-án szombaton harminc fős, zömmel Nyomkeresőkből és klubos fiatalokból álló csapattal ünnepeltük ismételten az új esztendő érkezését:

Játék, vidámság, bajnoki Rubik-bemutató, vacsora, Szeretlek Magyarország!-vetélkedő, pingpong, mini billiárd, jó társaság, végül rendrakás-mosogatás várta a rendhagyó klub résztvevőit.

Következő számunk témája:
identitás.

Mi jut erről eszedbe? A
www.kie.hu/bekescsaba/szerintem
oldalon örömmel vennénk
gondolataidat :)

Erzsébet-tábor lett a KIE Tappancs két nyári tábora

Lehetőséget láttak bennünk, mi pedig lehetőséget láttunk a programban. Mivel alapvetően egyetértettünk az Erzsébet táborok koncepciójával és lehetőséget látunk arra, hogy e programon keresztül táboraink és munkánk híre több emberhez is eljusson, két nyári táborunk csatlakozott a több mint 40 Erzsébet-tábor sorába.

Táboraink idén is a jól megszokott keretek között zajlanak: tíz napos sáttortáborok saját konyhával, saját programokkal, napi ötszöri étkezéssel Magyarország egyik legszebb erdejében (idén a Gerecsében, Héreg mellett), rengeteg kirándulással, játékkal, zenével, átszöve bibliaórákkal és áhítatokkal. Ahol a madár csipog és nem a mobil, este pedig tábortűz adja a közvilágítást.

A táborokba már lehet jelentkezni, résztvevői létszámuk max. 30 fő. Aki tehát idén nagyon kedvezményes áron, mindössze 2000 Forintért szeretne eljutni hozzánk és érezni, milyen puha a fű a lábujjai között, jelentkezzen mihamarabb!

A jelentkezés menete honlapunkon olvasható, ahol további kérdéseidre is választ találsz: <http://www.kie.hu/tappancs>

zsófi

In the Footprints of JK – Footprint Camp in Hungary

A KIE Tappancs csoportja idén először rendez angol nyelvű lánytábort, ahová nemzetközi barátaink is meghívást kaptak. Reményeink szerint csatlakoznak hozzánk emberek Finnországtól Ausztriáig, a Dunán innen és túl. Táborunk kótatábor (ez egy 4-5 fős indiánsátorhoz hasonló építmény, melyben tüzet is lehet rakni), a Tappancs táborokhoz méltón távol a civilizációtól, a Gerecse belsejében. A program 10 napos, angol nyelvű, ahol sokat gondolunk énekelni, angolul tervezzük a bibliaórákat, programokat, közben ismerkedünk az Európából hozzánk érkező KIÉsekkel.

Témánk: Jézus lábnyomában járni – megismerni hova jutott el, mit tett, milyen közvetlen közletről szemlélni munkásságát.

Minden angolul értő, vagy éppen a nyelvet gyakorolni vágyó, 16-20 év közötti lányt várunk hát szeretettel a Footprint Camp-be július 25 és augusztus 4-e között!

További információ a tábor vezetőjétől, Székely Ágotától kérhető a szekelyagota@kie.hu e-mail címen.